Bewegen Op Verwijzing - Patiëntgebonden kenmerken, motivaties, barrières en opportuniteiten om deel te nemen aan BOV en het al dan niet succesvol te beëindigen.

Haio: DEBBAUT Pieterjan , U.G.
Promotor: VANKRUNKELSVEN Patrik , KUL
Praktijkopleider: Van Braeckel Luc , Vanderbauwhede Stefanie

Context: Fysieke inactiviteit is een toenemend probleem in onze samenleving, 6% van de globale mortaliteit wordt eraan toegeschreven, alsook vele kankers en cardiovasculaire aandoeningen. Om fysieke inactiviteit terug te dringen, is het belangrijk om de verschillende motivaterende factoren en drempels te begrijpen die een patiënt ondervindt. Met Bewegen Op Verwijzing, waarbij de patiënt verwezen wordt naar een beweegcoach die educatie en een beweegprogramma op maat voorziet, wordt een poging gedaan om verandering te brengen in enerzijds de activiteitsgraad van een patiënt, maar ook en vooral in zijn opvattingen over motivatie en drempels om te bewegen.

Onderzoeksvraag: Welke drempels en faciliterende factoren bestaan er bij patiënten die te weinig aan lichaamsbeweging doen, om al dan niet mee te doen aan Bewegen Op Verwijzing? Welke patiëntgebonden kenmerken bestaan er die het al dan niet succesvol afronden van Bewegen Op Verwijzing kunnen voorspellen? Hoe kan de huisarts de patiënt het best motiveren om deel te nemen aan Bewegen Op Verwijzing?

Methode: Patiënten van wie door de arts verondersteld werd dat ze baat hadden bij meer beweging, werden gevraagd of ze wilden doorverwezen worden naar een beweegcoach. Zo werden op basis van het afgelegde traject 3 groepen gevormd: volhouders, uitvallers en niet-deelnemers. Niet-deelnemers vulden éénmalig een vragenlijst is, de volhouders en uitvallers vulden voor en na deelname een vragenlijst in. Patiënten uit elke subgroep werden nadien nog uitgenodigd voor een focusgroepgesprek.

Resultaten: 9 volhouders, 4 uitvallers en 7 niet-deelnemers werden geïncludeerd. Significante resultaten konden niet bekomen worden door de beperkte omvang van de studiepopulatie, noch konden causale verbanden aangetoond worden. De resultaten waren voornamelijk kwalitatief, waarbij verschillen tussen de subgroepen betreffende hun variabelen, motivatie en drempels om te bewegen beschreven en nadien besproken werden in het focusgroepgesprek, waarbij 2 volhouders en 3 niet-deelnemers aanwezig waren. Enkele trends werden opgemerkt, voornamelijk betreffende verschillen in variabelen en in opvattingen over drempels tussen deelnemers en niet-deelnemers, volhouders en uitvallers, voor en na deelname. Dit was minder het geval bij opvattingen over motivatie.

Conclusie: Door de kleinschaligheid van de studie en het daaruit volgende gebrek aan significante resultaten, kan niets gezegd worden over associaties of causaliteit. Wel werden mogelijke trends over verschillen in variabelen en in drempels tussen niet-deelnemers en deelnemers, volhouders en uitvallers blootgelegd, die in de toekomst best nog getoetst worden met grotere en diversere studiepopulaties.